

jeg nu har hørt den højtærede Ministers Foredrag, at den ærede Ministers Benner stoppede Forhandlingen, thi jeg antager, at den højtærede Minister havde en hel Del paa Hjerte, som han vilde have sagt os yderligere om denne Sag, men som han blev forhindret i at komme frem med, da Forhandlingen blev stoppet i Utide af den ærede Ministers Benner. — Naar jeg har været med til at underskrive den Del af Betænkningen, som er Mindretallets, saa ville ærede Medlemmer, i alt Fald de, som have lagt Mærke til mine tidligere Udtalelser om denne Sag, kunne forstaa, at jeg ikke har været Medunderskriver af den Grund, at jeg særlig ønskede Mindretallets Forslag gennemført, i hvert Fald i den Form, hvori det foreligger, hvad jeg for Resten ogsaa har antydet i de Bemærkninger, som jeg lader medfølge Betænkningen, og ogsaa ved, at jeg ikke har sat mit Navn under Forslaget, altsaa ikke er Medforslagsstiller. Jeg synes ikke om Forslaget i og for sig, hverten hvad Antallet eller hvad Fordelingen angaar; jeg indrømmer, at jeg meget hellere vilde have et mindre Antal. Jeg vil for Resten sige, at jeg allerhelst, hvis det for øvrigt var foreneligt med Grundloven og med forskellige andre Hensyn, vilde blive staaende ved det Antal, vi have; jeg kan nemlig ikke se andet, end at det i og for sig er stort nok til, at de forskellige Ansættelser kunne blive repræsenterede. Hvad dernæst Fordelingen angaar, er jeg saa absolut uenig med Mindretallets Inddeling, at jeg, hvis Mindretallets Forslag blev vedtaget ved 2den Behandling, vilde anse mig forpligtet til at gøre, hvad jeg kunde, for at faa stillet Endringsforslag til Fordelingen, og hvis det ikke var muligt at faa saadanne Endringer vedtagne, at Loven som til at hde, hvad jeg vil kalde fuld Retfærdighed, navnlig mod Landbruget, vilde jeg anse mig forpligtet til at stemme imod Lovforslaget ved 3dje Behandling. De store Indvendinger, som jeg har mod Mindretallets Forslag, skal jeg for øvrigt ikke nærmere komme ind paa; jeg kan i saa Henseende henvisse til mine tidligere Udtalelser, som jo i den Henseende have været ret udførlige og, antager jeg, ogsaa ret tydelige; jeg maa maasse henvende den Bemærkning til det ærede Medlem fra Møen (Bojsen), at jeg er saa heldig i hvert Fald i dette Tilfælde, at jeg endnu har samme Ansættelse, som jeg havde den Gang, skønt det ærede Medlem mener, at jeg skulde være særlig flem til at stifte Ansættelser. Naar jeg imidlertid, trods de store Indvendinger, jeg har imod Forslaget har fundet det forvarligt at være med til at underskrive Mindretallets Betænkning, og naar

jeg agter ved den Afstemning, som nu kommer til at foregaa, ikke at stemme imod Mindretallets Forslag, saa er det af to Hovedgrunde. Den første af mine Grunde er den, at jeg sætter Grundloven højere end mine personlige Ønsker. Jeg vilde ganske vist helst have været med til at faa Grundloven forandret, og jeg kan i saa Henseende henvisse til, at jeg saa vel i Mar som i Jor har gjort, hvad jeg efter fattig Velsighed har formaaet i den Henseende, men da det ærede Medlem fra Møen som sædvanlig, hvor det drejer sig om Sager, som han ikke selv er Opfinder af, har udkommanderet sine Tropper til at slaa det virkelige velmente Forsøg ned, som fra Mindretallets Side blev gjort i den Retning, finder jeg, at den Ed, jeg har aflagt paa Grundloven, forbyder mig, i hvert Fald i Utide, at lægge Hindringer i Vejen for at faa Grundloven opfyldt, selv om dette Forsøg gaar i en Retning, som jeg for øvrigt ikke synes om. Den anden Grund, hvorfor jeg ikke agter at stemme imod Mindretallets Forslag, er den Form, hvori det fremtræder; den efter min Mening store Forskel, der er mellem Mindretallets og Flertallets Forslag, er, at medens Flertallets Forslag fremtræder som et afsluttet Arbejde, et Produkt, som der jo ikke er megen Sandhulighed for, at man faar Lov til at røre ved, i hvert Fald i dets Hovedtræk, hvorved jeg navnlig forstaaer Forholdet mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, fremtræder Mindretallets Forslag meget mere beskedent, idet det kun udgiver sig for at være et Grundlag for en Forhandling, et Grundlag, hvorved oven i Købet selve Forslagsstillerne tage et udtryktligt Forbehold med Hensyn til Fordelingen og ogsaa med Hensyn til Antallet erklære, at de kunne forhandle derom inden for de Grænser, Grundloven tillader. Jeg mener, at det er en meget stor Forskel, der er paa disse to Forslag, at medens der ved Mindretallets Forslag er al ønskelig Udbygning til, at man inden tredje Behandling kan faa det forandret saaledes, at man mener, at det yder Retfærdighed til alle Sider, er Flertallets Forslag af en saadan Natur, at man, som sagt, ikke kan vente at faa det synnderlig forandret, altsaa et Forslag, hvor det i Virkeligheden allerede nu gælder et Enten—Eller. Hvis man nu ser paa det Forsvar, som bliver ført for Flertallets Forslag, og jeg kunde da for Resten tilføje: ogsaa paa en Del af de Angreb, som rettes mod Flertallets Forslag, da klinge begge Dele i mine Øren i alt Fald — jeg ved ikke, om det er for stærkt et Udtryk, jeg tror det ikke — nærmest som en Haan mod Landbruget